

CXXVII.
Forslag til Lov

om

J a g t e n.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 27. Marts 1931.*)

Kapitel I.

J a g t r e t t e n.

§ 1.

Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Beneficiarer og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagældende Stiftelses Vegne.

Paa uudsiftede Jorder og paa udskiftede Købstadjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten i samtlige Statsskove og paa de Staten tilhørende Søer under Domænerne forholdes efter de derom gældende særlige Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørages af det offentlige, indtræder samme i Ejerens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldigt taget Forbehold eller sket Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Aaer, Bække og andre lignende Vande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver ud for sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paagældende Vand. Ved Midtstrøms forstaaes Midten af det paagældende Vand.

§ 2.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa udskiftede Købstadsjorder.

*) Se Tillæg A. Sp. 2697; Tillæg B. Sp. 1989; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 741, 1ste Behandling Sp. 1579, 2den Behandling Sp. 6297, 3die Behandling Sp. 6405.